

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakaz bezpośredniej dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne ustanowiony w art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie praktyce takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, zgodnie z którą to praktyką osoby znajdujące się w porównywalnej sytuacji urodzone poza krajami nordyckimi, państwem członkowskim, Szwajcarią i Liechtensteinem są traktowane mniej korzystnie niż osoby urodzone w krajach nordyckich, państwach członkowskich, Szwajcarii i Liechtensteinie?
- 2) W razie udzielania na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy taka praktyka powoduje zatem pośrednią dyskryminację ze względu na pochodzenie etniczne w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2000/43/WE – chyba że jest ona obiektywnie uzasadniona legalnym celem, a środki mające służyć osiągnięciu tego celu są odpowiednie i konieczne?
- 3) W razie udzielania na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: czy taka praktyka może co do zasady być uzasadniona jako odpowiedni i konieczny sposób realizacji środków wzmożonej należytej staranności wobec klienta, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 309, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2015 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-687/15)

(2016/C 068/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher, L. Nicolae, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności konkluzji Rady na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), przyjętych przez Radę w dniu 26 października 2015 r. w trakcie 3419-tej sesji Rady w Luksemburgu;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W skardze Komisja wnosi o stwierdzenie nieważności „konkluzji Rady na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU)”, przyjętych w dniu 26 października 2015 r. w trakcie 3419-tej sesji Rady w Luksemburgu.
2. Skarga opiera się na jednym zarzucie, zgodnie z którym przyjmując konkluzje na Światową Konferencję Radiokomunikacyjną 2015 (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), zamiast wydania decyzji jak proponowała Komisja, Rada naruszyła art. 218 ust. 9 TFEU, który znajduje zastosowanie do ustalenia stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na WRC-15.
3. W tym względzie Komisja twierdzi po pierwsze, że art. 218 ust. 9 TFEU znajduje zastosowanie do stanowiska jakie ma być zajęte w imieniu Unii, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie gdzie Unia Europejska zajmuje określoną pozycję w ramach danej organizacji międzynarodowej, jak w tym przypadku – członka sektora, która zgodnie z art. 3 ust. 2 Konstytucji ITU, przyznaje Unii Europejskiej pewne prawa w [ramach] działalności organizacji.

4. Po drugie, Komisja uważa, że zmiany Regulaminów Radiokomunikacyjnych, dla których Komisja zaproponowała ustalenie stanowiska jakie ma być zajęte, zgodnie z art. 218 ust. 9 TFEU, powodują skutki prawne w rozumieniu tego przepisu, zgodnie z znajdującymi zastosowanie międzynarodowymi ramami prawnymi, jak i odpowiednimi przepisami Unii.
 5. Po trzecie, Komisja argumentuje, iż pozostałe przesłanki zastosowania art. 218 ust. 9 TFEU zostały również spełnione w niniejszej sprawie skoro organy ITU są organami „utworzonymi przez umowę” oraz akty w stosunku, do których Komisja zaproponowała ustalenie stanowiska jakie ma być zajęte, nie „[nie uzupełniają] lub [nie zmieniają] ram instytucjonaln[y]ch umowy”.
-